

1908-01-04

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Agnete Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Afventer transskription.

Sender's location:

S. S. Grotius

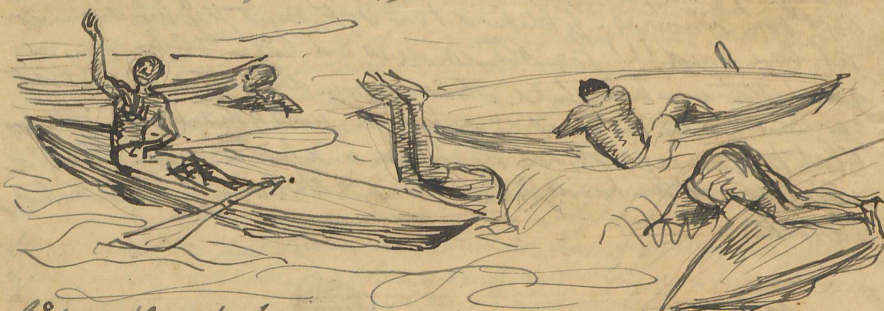
Archive:

Mappe 58 nr. 19

TRANSCRIPTION

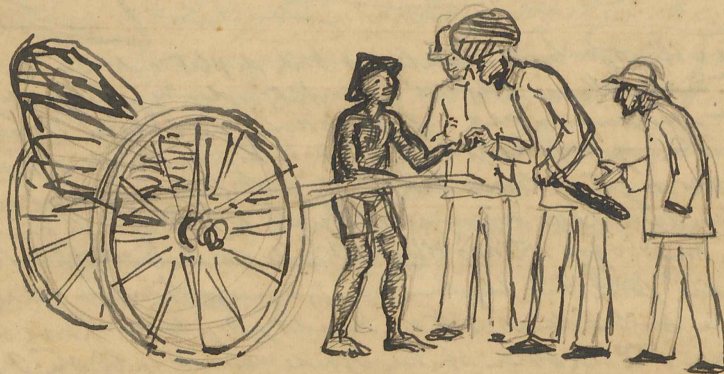
Afventer transskription.

4-1-08¹⁹ Under Limien! Kære Thure. Tak for det kort som
 jeg modtog. S. rugapose. Det er den rette, med adressen brændt på selve
 skæftet, ellers skulde jeg bruge den korts tilfældigt at finde posthuset. Så
 nu er vi altså i korrespondens. En nærløst. Ikke kunde jeg den 11^e
 f.m. så hiler jeg os overalt. Men du har fået mit kort, som jeg skrev
 skrev med blyant, mens jeg passerede omk. i S. Det var mellem 3 og 4 m. vi
 med lidt ombord gled i det til S. forbi, mellem land og øer, grønt
 det højt, græs og træer. De sagde, at de unge løber var inden i disse
 højt, så man kun lige kunde se et hul i dem højt og hurtig nok det. Da
 vi inde i haven var ved at vende, blev vi omsider af unge mænd
 og drenge, som rigtig tilfældigt på deres små grunde bade, i flod tilfælde
 fulde ud af en stilling. De vilde have sølskebliger knust i vandet
 for i starten, at drage dem ud med munden (eller hænder, ved det vridning så i munden
 med den, for at kunne bryde bryr arme). Men hvor de kunde det på det var
 ganske vidunderligt. Både til halvfuld af vand, de viste de et på
 tår med hænder, de det sprøjtede ud, eller opjættede bagefter med benet, og
 vandet i den vej, skulde de til at på komat med når de så hørte det
 Røgen faldt, sommetider 2 eller 1 sk. så man så dens fire faldaler
 opjættede under vandet, tilbage i bade, betragte de ligger i det blot
 og så hvide den i enden af bade og på den. Men til den åren, (hvor
 man havde knæ, kort, bred) men sommetider var de to i en bade
 men den var snart faldet op, på det var en bade. (mand)

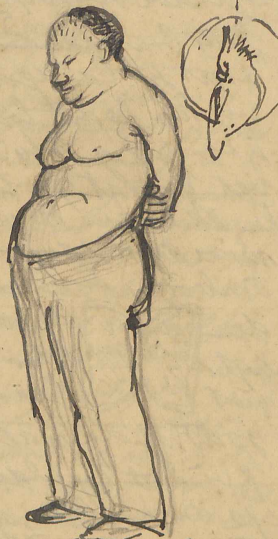
Både v. blevet for brede, naturligvis bad de på det med: vunden uden
 bræt. Endelig 4 1/2 var vi så end badevandet, og denne gang havde jeg
 slæbt mig sammen med 1 af de små kvinder på 2 klasser. Vi aftorde
 alle med en vop og afsluttede på det gennem k. i se-kvartieret, som rigtig
 nok var meget malerisk med alle de forskellige typer og kostumer
 fra dem der med kun brønnebecker på og en hat af vunde kørte
 foran små vogne rithøj rithøj: til de gamle brilleklædte og
 de andre folk i midt flyvende hår. Og de var godt om den måde på
 moderne kvinder deres på det om hovedet på, så den af vunde bløde
 på bagefter st. ved siden af, han begynde nærmest en første. Om det

nede i det europæiske kvarter, som jo ikke var nær så morsomt. Der
 kusk der vistnok nogle af vor pige, som var slætt fra forskellige steder
 i verden, og enden blev at se mange gæster og gæstebud. I aften. Der var plæner
 allesteds, coroo, englands og mange andre. En engelsk dame kendte selv
 sin lille hus, for et lit kintøj og mat, som var, det var smukt. I en
 anden ligger der et par kinesiske eller japanesiske, lige, vist
 smukke og med gode labor. Det havde regnet, og skredde over en plæne
 hvor vandet stod, huldqvist havde jeg set, som på. Så måtte vi opstige
 en postkasse, der var ingen at se for i det posthuset. I den nærmeste by
 søgte vi måtte hjem, og skule jo have været ombord og vi var borte, var
 for et klat til den dag. Vi gik på det om at se slanterne
 ankomst. Vi skævede lidt til forskellige retter på hjørnet af
 kongsgaden, kom i en slæde samtale, en slæde indtog. Jo de
 vilde nok have to på vognen, men betalede. De vist var nævnt
 forskelligt, den blev undersøgt, varet, men så blev en til og op kom
 vi, og det var en yppelydelse, et lit kintøj, og den kunde end sig, og
 rabe vrede, og på folk til at flytte sig, men havde den godt sig,
 var et skæde næst vuppet byoveren over. Omverder blev enden
 af vor løber og farten mindede, vi nærmest os hængt,
 så dæmte af vage over nogle huse, men et lit hus, og et lit
 dæmte. Det så ud som en slæde badehuset der var indrettet til
 altslags og stod på lave pæle i vandet, og dæmte var lige så
 godt som vinnerne. I tanken det var et kintøj, og her ankomst
 til bare pynt!!! Så stendede vi ud ligesom til hængt, og
 gav hængt var håndfuld strøelse, men den betydde at det
 var bare for den ene af os. Så kom en politimand, som ikke
 til at kunne engelsk, han drakke med hængt, og den måtte de
 nøjes med det den havde fat. Vi kom på det, og vi havde det
 i drømmen.

De skæder her hængt i bare kintøj
 og mat.

Sælden en tyk fyr stod udenfor en bod
 Dit kort er stemplet: Singapore den 3die Jun:
 nu dag 11 var der om eftermiddagen. nu
 venter jeg næppe at et brio kan nå mig.
 Batavia. Her på siden af Sumatra var
 det den ventede blest. Indtil videre har
 vi ikke haft blid med brio eller fra øst.
 Vi sejler som mellem med landene syd
 for Sulland eller Fyn. Ja noget stene
 er det jo, og mere baktat, bopud kan også
 have sig en lille brydning, og ravnbrø
 er alt loddant af skov. Det er
 dækket, havet lysere og lysere grønt.
 Et par delfiner? spang: noget der langt
 ude, så jeg, i det tørste brydte at det var
 delfiner, ro og dybbere de. Så denne
 sørges har jeg til dato holdt min mave
 ret godt: corden, en enkelt lille Muscul
 olie, eller en sjelden gang en extra polle, eller om den blev for livlig, så
 en fladde risvin, som altid var de længere ind i bogen. Ellers er det
 kun min tunge der er i ret af alle de uendelige skape spise og sine
 dage, og de ordet, dage lidt ind i hals. Så jeg har sat mig noget guler
 vand, som glæder mig. Den sidste lukt komt gav mig med en ret opbrudt,
 der så tyndt her i vagten. Doktor siger, at min hals var kun ganske
 lidt rød. Det er rimeligt, at al den træk i blodet måtte der sig på det
 svage tid. Noget har forladt skibet, for den unge hollander den kunde
 ikke, nu er der jo på hans plads, og i alle længere med munden mod vinden.
 Afskiftelse har kommet ombord, og det er vist i alle hollander, men
 en polsk mand. Men tank, i morgen aften er vi vist i Batavia, i så fald
 når vi til den 5te men det bliver måske for den 6te den 7de morgen i
 stunden. Nu til middag passerede vi linien. Syden er stadig blevet skal-
 keen, i dag synes jeg der var alle brudne, havet dybt grønt i him-
 melen de. rødligt blå, alt andet end dybt blå, kun hvor skiffene
 og skærene går over havet i disse ret mørkeviollette. 5te alt
 idag, der menes kl 4. En. Skal vi om alt i år vel styr. End
 i Batavia, og oven i købet for den 6te. Tænk jeg næste dag
 at man kunde få havregrød til morgen, det var mig til-
 nok noget andet end spædet fløde, og skönt jeg ellers har
 læst og ellers ost eller skinken, og så kornet, så var det
 med kornet på den sidste 1/2 dag enden bedst. Til morgen
 har de 12 graver, men forude står en byge, den er i nu så
 temmelig i gennem og skibet under skumet. Hvor flod
 gænge, og så om til morgen, det mørke fagle med nogle få

Spidse vider, men om det er begærligt, end for sig.
Dette brev afleverer jeg med den største omhyggelighed, kan den tæmmet
noget for Landgangen, i antagelse at du på den måde mulig-
vis kan se det lidt tidligere, end om du ventede på sig. End
i kan på det skete skrive lige straks, og for det dette brev, så
ved du at Grotius har nået Bataavia, som for postbrev-
ken skal i ham så vel som skrevet. Nu skal jeg til at pakke
mine sager sammen. - Til frokostid, sidste måltid
ombord, serveredes champagne. og på kaffen stod
der ^{divers} og som du ser havde den form af to halv-
kugler, der vender sig til hinanden. Min hals er
nået ^{bedre}, det gamle vand doktorer gav mig var
godt, og da jeg alligevel kaldes var lidt sår, så lukkede
jeg vinduet og udlent tæppe overlægnen og til halvmånen
pe om halsen og sat et pulver af pulver. Nu hører
jeg svædet, så til daglig og jeg syt til på morgen til aften
og aften til morgen, men dette, det var ikke bare py-
lhed. Men til morgen har jeg det godt, har
været i vandet, og om går det for alvor mer at lave
nøj til i landstigningen. De sidste dage har jeg været
meget roligere at færd, så ved det end sig sig.
Jeg har nu også skrevet til Hjalmar, at jeg ventede
vorpå klatter station onsdag den 8. kl. 10. om
10. form. Vi kommer på en dag for tidligt til Bataavia
men er Hjalmar venter ikke, så har en var med
den forlod skrevet. i Tror i Sabang, sigt for at en anden
(yngre) her af passagerer og de med den forlod Hjalmar
og om der vil af hvide alle. Alt ser godt ud, og ugent
smiler. I dag har det på altso Hellig 3 konger Aften, alle
i det i morgen. Vedlagt kort til Henriette bøger i alle andre
nødt. Det er mest en boks til Alil, men jeg tænkte, hun kunde
lidt at se brev. Liv alle vel mange kys med hjer-
kone. Din Mand